

Sygn. akt V S 50/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach, Wydział V Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Zofia Kołaczyk

Sędziowie: SA Urszula Bożałkińska

SA Olga Gornowicz – Owczarek (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2014 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w B.

przy udziale Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Okręgowego w (...)

o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie o sygnaturze XIV GC 182/13

postanawia:

- 1) stwierdzić przewlekłość postępowania w sprawie prowadzonej przed Sądem Okręgowym w (...) pod sygn. akt XIV GC 182/13;
- 2) przyznać skarżącej od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w (...) sumę pieniężną w wysokości 2.000 zł (dwa tysiące złotych);
- 3) zwrócić skarżącej kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem uiszczonej opłaty od skargi.

Sygn. akt V S 50/14

UZASADNIENIE

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w B. złożyła w dniu 19 lutego 2013 r. skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu sądowym domagając się stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie prowadzonej przed Sądem Okręgowym w (...) pod sygn. XIV GC 182/13, a także zasądzenia od Skarbu Państwa sumy 2.000 zł. W uzasadnieniu skargi wskazała, że pozew we wskazanej wyżej sprawie złożyła w dniu 11 kwietnia 2013 r. Zawarty w pozwie wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych oraz wniosek o udzielenie zabezpieczenia rozpoznane zostały natomiast dopiero w dniu 19 lipca 2013 r. Co przy tym istotne, Sąd błędnie oznaczył w postanowieniu o udzieleniu zabezpieczenia stronę powodową oraz, wbrew ustawowemu obowiązkowi, nie zamieścił na postanowieniu wzmianki o jego wykonalności. Zarówno sprostowanie, jak i uzupełnienie postanowienia o wzmiankę o wykonalności nastąpiło na skutek wniosku strony. Ponadto zaznaczone zostało, że odpis postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia Sąd doręczył pozwanemu dopiero w styczniu 2014 r. (nota bene na wniosek pozwanego, pomimo obowiązku doręczenia postanowienia z urzędu), wydłużając przez to w sposób istotny czas pomiędzy wydaniem orzeczenia, a momentem wniesienia na nie zażalenia i jego rozpoznaniem.

W odpowiedzi na skargę Prezes Sądu Okręgowego w (...) wnosił o jej uwzględnienie. Wskazał, iż wniosek skarżącej o zwolnienie od kosztów sądowych

i o udzielenie zabezpieczenia rozpoznane zostały dopiero po upływie ponad 3 miesięcy od chwili wniesienia pozwu, w którym zostały zawarte. Wniosek o sprostowanie postanowienia rozpoznany został natomiast po upływie 2 miesięcy od chwili jego złożenia przy czym, brak podjęcia czynności w przedmiocie wniosku w okresie od 29 lipca 2013 r. do 20 sierpnia

2013 r. usprawiedliwiony był korzystaniem przez sędziego referenta z urlopu wypoczynkowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Skarga zasługiwała na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. 2004, Nr 179, poz. 1843 – dalej: „ustawa”) strona może wnieść skargę

o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla jej rozstrzygnięcia. Dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd, w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawilosci, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron,

a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

Odnosząc treść powyższej regulacji do okoliczności faktycznych sprawy stwierdzić należało, iż fakt wystąpienia przewlekłości postępowania nie mógł budzić wątpliwości. Jak słusznie podnosiła skarżąca, od chwili wniesienia pozwu w dniu 11 kwietnia 2013 r. do dnia rozpoznania zawartych w pozwie wniosków o zwolnienie od kosztów sądowych i o udzielenie zabezpieczenia, tj. do dnia 19 lipca 2013 r. (a więc przez okres ponad 3 miesięcy) w sprawie nie zostały podjęte jakiegokolwiek czynności. Zasadnie również skarżąca wskazała, iż wbrew ustawowemu obowiązkowi (zważywszy na sposób zabezpieczenia) Sąd nie doręczył pozwanemu z urzędu postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia, postanowienie doręczone powódce dotknięte było zaś istotną omyłką pisarską w oznaczeniu strony postępowania, a ponadto nie zawierało wzmianki o wykonalności. Czas potrzebny na konwalidację powyższych uchybień przyczynił się natomiast do kolejnego i nieuzasadnionego wydłużenia postępowania. W szczególności bowiem w wyniku doręczenia pozwanemu odpisu postanowienia o zabezpieczeniu dopiero w styczniu 2014 r., od dnia udzielenia zabezpieczenia w lipcu 2013 r., do czasu zaskarżenia orzeczenia upłynęło przeszło

5 miesięcy. Nie można przy tym uznać, aby do wystąpienia przewlekłości przyczyniła się strona skarżąca, która nota bene w toku postępowania sygnalizowała uchybienia sądu oraz kierowała pismami ponaglającymi o podjęcie czynności w sprawie. Jednocześnie zasadność skargi potwierdzona została również przez Prezesa Sądu Okręgowego w (...).

W konsekwencji powyższego, stwierdzić należało przewlekłość postępowania prowadzonego przed Sądem Okręgowym w (...) pod sygn. XIV GC 182/13.

Zgodnie z art. 12 ust. 4 ustawy uwzględniając skargę, sąd na żądanie skarżącego przyznaje od Skarbu Państwa, sumę pieniężną w wysokości od 2.000 złotych do 20.000 zł. Jej przyznanie ma więc charakter obligatoryjny. Skarżąca w skardze wnosiła o przyznanie jej sumy pieniężnej w wysokości 2.000 zł, a więc w kwocie minimalnej przewidzianej powyższym przepisem i taką też sumę pieniężną przyznał skarżącej Sąd Apelacyjny stwierdzając przewlekłość postępowania.

O zwrocie opłaty od skargi orzeczono na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy.